

Sygn. akt VII Ka 1195/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Marzena Wach

przy udziale oskarżyciela publicznego mł. insp. Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Celno-Skarbowego w O. Jarosława Kanteckiego

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 r.

sprawy **T. P. (1)**, ur. (...) w O., syna F. i A. z domu K.,

oskarżonego z art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kk w zb. z art. 61§1 kks oraz art. 62§2 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 2 kks,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 20 września 2018 r. sygn. akt (...)

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II zasądza od oskarżonego T. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym kwotę 700 (siedemset) zł tytułem opłaty za II instancję,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. A. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego T. P. (1) wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 1195/18

UZASADNIENIE

T. P. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 25.06 do 24.12. 2010 r. w S., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) podawał nieprawdę Naczelnikowi Urzędu (...) w S. w składanych deklaracjach dla podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od maja do listopada 2010 r. z naruszeniem art. 86 ust. 1 , ust. 2 pkt 1 lit. A, art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 z późn.zm.) zawiązując podatek naliczony o łączną kwotę 72.631 zł w oparciu o nierzetelnie prowadzone od maja do listopada 2010 r. księgi rachunkowe, posługując się fakturami VAT, które nie odzwierciedlały faktycznie dokonanej sprzedaży, wystawianym od 12.05 do 06.11.2010r. przez (...) PHU (...) z siedzibą w O., o numerach: (...) uszczuplając podatek od towarów i usług o łączną kwotę 72.631 zł,

tj. o czyn z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kk w zb. z art. 61 § 1 kks oraz art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 20 września 2018 r. w sprawie (...)

I oskarżonego T. P. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kk w zb. z art. 61 § 1 kks oraz art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, opierając wymiar kary o art. 56§ 2 kks w zw. z art. 7§ 2 kks przy zastosowaniu art. 2§ 2 kks skazuje go na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt);

II na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 113§1 kks zwolnił oskarżonego od zapłaty rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego i zarzucił mu;

1/ naruszenie przepisów praw procesowego poprzez bezzasadne oddalenie wniosków dowodowych o dopuszczenie w sprawie uzupełniającej opinii sądowo-psychiatrycznej w celu oceny czy oskarżony może brać udział w sprawie a nadto wyjaśnienie rozbieżności w zakresie swoich wniosków końcowych z dotyczącej oskarżonego opinii sądowo-psychiatrycznej wydanej w sprawie (...) Sądu rejonowego w S. i w niniejszej sprawie oraz o przesłuchanie świadków S. Z. (1) i J. Ł. (1), oparciu o który został miedz=y innymi skonstruowany akt oskarżenia a następnie przypisanie oskarżonemu winy co doprowadziło do wydania zaskarżonego wyroku,

2/ błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że zgromadzony materiał dowodowy w nie budzący wątpliwości sposób pozwala na przyjęcie, że objęte aktem oskarżenia faktury VAT są nierzetelne a tym samym, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu co doprowadziło do wydania zaskarżonego wyroku.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie oskarżonego względnie o uchYLENIE wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności stanu faktycznego, jak również zawinienia oskarżonego. Wbrew twierdzeniom skarżącego, dokonana przez Sąd I instancji analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, odpowiadająca dyrektywom określonym w art. 4 k.p.k., a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem winy T. P.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy aprobuje i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska obrońcy oskarżonego.

Wobec zarzutu z pkt 1 apelacji obrońcy przede wszystkim w ocenie Sądu Okręgowego nie ma podstaw do zakwestionowania możliwości uczestnictwa w procesie oskarżonego. W sprawie wydana została opinia sądowo – psychiatryczna (k.499 – k.502), która w sposób pełny i jasny przedstawia stan psychiczny T. P..

Analiza tej opinii a także opinii wydanej w innej sprawie jak na k. 734 – 736 oraz fakt złożenia przez oskarżonego obszernych wyjaśnień w niniejszej sprawie – k.679 – k.680 odw. oraz wielokrotne ponowne ustanawianie przez oskarżonego obrońcy z wyboru, który wypowiadał pełnomocnictwo, wskazują na to, że T. P. jest w stanie uczestniczyć w czynnościach procesowych w ramach niniejszego postępowania, wręcz jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Tym samym miał on także możliwość uczestniczenia w rozprawie odwoławczej. Zachowanie oskarżonego polegające na braku stawiennictwa w Sądzie jest jedynie realizacją jego prawa do takiego zachowania oraz przyjętej taktyki obrończej. Zwrócić uwagę należy, że z jednej strony T. P. samodzielnie ponownie ustanawia obrońcę

z wyboru, a z drugiej strony nie kieruje żadnych stanowisk wobec Sądu w tym o odroczenie rozprawy z powołaniem się na swój stan psychiczny. Zauważyć także należy, że taką postawę oskarżony realizuje co najmniej od badania przez psychiatrów w innej sprawie, które miało miejsce prawie 4 miesiące temu, to jest 2 października 2018 r.

Powyższe okoliczności sprzeciwiały się potrzebie wydania kolejnej opinii pisemnej czy ustnej przez innych biegłych lekarzy psychiatrów. Opinia wydana w niniejszej sprawie zachowuje swoją aktualność a przy tym jest pełna i jasna, nie zawiera luk i sprzeczności i w konsekwencji była jest pomocna dla określenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego.

W zakresie kolejnego zarzutu wniesionego środka odwoławczego z powołaniem się na błąd w ustaleniach faktycznych, to zauważyć należy, że Sąd I instancji w pełni prawidłowo nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Absolutnie bowiem są niewiarygodnie twierdzenia oskarżonego w zakresie rzekomej współpracy z S. Z. (1). Postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało, że wymieniony w istocie nie prowadził działalności gospodarczej w zakresie produkcji czy też sprzedaży palety. W szczególności trafnie Sąd I instancji podniósł, że S. Z. nie zatrudniał żadnych pracowników, a w składanych deklaracjach VAT-7 za okres od lutego do grudnia 2010 r. po stronie nabyć jak i dostaw wykazał kwoty „0”. Złożone przez wymienionego zeznanie podatkowe obejmujące 2010 r. w zakresie dochód wskazywało kwotę „0” zł. Istotne w tym zakresie jest i to, że na fakturach wystawionych przez firmę (...) PHU (...) jako formę płatności wskazano „gotówkę” a sam oskarżony nie posiadał żadnych dokumentów potwierdzających zapłatę za palety ani pisemnej umowy z S. Z. na ich dostawę i zakup.

Analiza Sądu Rejonowego w zakresie weryfikacji wyjaśnień T. P. obejmowała także ocenę zeznań byłej żony S. Z. (3) oraz jego syna. W tym zakresie odwołać się należy do argumentacji zaprezentowanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jak na k.688 z której jednoznacznie wynika, że rzekomy kontrahent oskarżonego faktycznie nie prowadził żadnej działalności gospodarczej. Wsparciem tych relacji są również zeznania A. P., G. S., C. S. i M. S.. W tym kontekście stwierdzić jednie należy, że miejscem działalności S. Z. miało być mieszkanie jego byłej żony a on sam faktycznie był osobą bezdomną i bez majątku, w tym bez środków transportu, która pożyczala drobne pieniądze.

Nie budzi także zastrzeżeń ocena zeznań pozostałych świadków wskazanych na k.688 odw.-689. Natomiast z uwagi na zawartą w apelacji argumentację co do M. M. oraz J. Ł. to przede wszystkim stwierdzić należy, że w żaden sposób nie mogą one skutecznie podważyć stanowiska Sądu I instancji.

Jeśli chodzi o M. M. to jego relacja jawi się tak jako odosobniona jak i sprzeczna z twierdzeniami innych osób, które zaprzeczyły aby S. Z. był dostawcą palet dla oskarżonego- k.688 odw. Znamienne przy tym jest i to, że między innymi wymieniony świadek wprawdzie potwierdza fakt przywozu palet jednakże w istocie nie ma wiedzy odnośnie treści wystawianych faktur, pochodzenia palet i ich rzeczywistego sprzedawcy. Tym samym nawet wizyty S. Z. na terenie firmie oskarżonego, wobec przedstawionych wyżej okoliczności w żaden sposób nie przemawiają za tym, że przedmiotowe faktury rzeczywiście dokumentowały transakcje pomiędzy wymienionym i T. P..

Odnosnie twierdzeń J. Ł. (1), to jeszcze raz podzielić należy ocenę jego zeznań dokonaną przez Sąd Rejonowy. Wskazany świadek między innymi podał, że jego kolega S. Z. miał się wszystkim chwalić, że „wystawia faktury za pieniądze”. Prawidłowo przy tym Sąd I instancji odniósł się do korespondencji z podpisem (...) - k.676. Z pisma tego ma wynikać, że jego autor jedynie nie potwierdza przesłuchań mających miejsce w (...) w zakresie współpracy z firmą (...). Nie ma tam zaś żadnej wzmianki o osobie S. Z.. Wobec zarzutu apelacji wskazać należy, że Sąd I instancji czynił starania o bezpośrednie przesłuchanie tego świadka (stan zdrowia świadka i trwające leczenie oraz wielokrotne wezwania przez pocztę i policję, próby doprowadzenia), które ostatecznie okazało się niemożliwe – porównaj k.661 odw.

Podobnie w sprawie z uwagi na niemożność ustalenia miejsca pobytu S. Z. nie było możliwe jego bezpośrednie przesłuchanie tak w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym (pobyt za granicą ?- k.558 odw., k.614), przy czym z akt sprawy nie wynika aby obrońca oskarżonego uprzednio o to wnosił – porównaj k. 466, k. 498, k.520, k. 556-559, k. 575-576, k. 613-614, k. 626, k.661-662, k.679-681.

W konsekwencji przyjąć należy, że Sąd I instancji prawidłowo uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu jak i wymierzył mu właściwą karmając na uwadze także fakt dokonania spłaty całości zadłużenia podatkowego.

W tej sytuacji utrzymano w mocy zaskarżony wyrok- art.437§1 kpk, art.438pkt2-3 kpk

Na podstawie art.3ust.1 i art.8 ustawy o opłatach w sprawach karnych w zw. z art.636§1 kpk zasądzono od oskarżonego T. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym kwotę 700 (siedemset) zł tytułem opłaty za II instancję uznając, że jest w stanie je ponieść.

Na podstawie art.29 ustawy o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. A. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego T. P. (1) wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.